

คำนำ

มันเป็นเช้าวันที่ไม่สดใสเหมือนกับวันที่ผ่านมา เอียสมหวังนั่งทอดอาลัยตายอยากกับชีวิต กับเรื่องราวทางธุรกิจที่ตลอดเวลาได้สร้างวิบากกรรมให้กับเอียสมหวังมากมาย เอียสมหวังในวันที่อายุเลขเลข 5 กลับต้องเผชิญเคราะห์กรรมถึงขั้นติดคุกติดตะราง ด้วยเหตุแห่งการบริหารธุรกิจที่ผิดพลาด

ถ้าจะฟังเอียสมหวังย้อนเล่าเรื่องในอดีตที่ผ่านมา ก็คงจับต้นชนปลายไม่ค่อยถูกนัก เพราะคนกระทำความผิด ย่อมรู้ตัวเองได้ยาก บางทีเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขากระทำความผิด หรือบางที หากจะรู้ ก็ไม่ได้คิดว่าเหตุการณ์เลวร้ายเป็นคุกเป็นตะรางจะเกิดขึ้นกับเขา ก็โอ้ผู้ถือหุ้ในบริษัทมันก็ญาติพี่น้องกันทั้งนั้น ไม่น่าเลยจริงๆ

ผู้อ่านที่หยิบหนังสือเล่มนี้คงจะเริ่มมีข้อสงสัยแล้วว่า เอ๊ะ! มันเกิดอะไรขึ้นกับเอียสมหวังและกับหนังสือเล่มนี้ จริงๆ ต้องบอกกับท่านแบบนี้ครับว่า เอียสมหวังในหนังสือเล่มนี้เป็นตัวแทนของคนในบ้านนี้เมืองนี้ที่อยากจะทำธุรกิจให้ร่ำรวยมีเงินทองใช้ทำบุญทำกุศล อยากจะประสบความสำเร็จในชีวิต และมันคงเกินกว่าใคร เอียสมหวังอยากได้ในสิ่งที่กล่าวมาบนผืนแผ่นดินไทย แต่ไม่อยากจะเสียภาษี แกล้งอยากจะได้รวยสุข อยากเป็นคนไทย แต่ไม่สำนึกรักบ้านเกิดเรื่องการเสียภาษี แกล้งคิดตลอดเวลาอีกว่า นักธุรกิจไม่ใช่โจร ดังนั้นหากจะกระทำความผิดพลาดไปบ้างก็คงได้รับการอภัย... คงไม่มีใครหรอกจะเอาเป็นเอาตายถึงขั้นจะเอาตัวเขาเข้าคุกเข้าตะราง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัท จึงถูกละเมิดเกือบจะทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียกชำระค่าหุ้นที่ต้องมีเงินใส่ให้กับบริษัทจริงๆ ก็ไม่มี มีแค่ตัวเลขทุนจดทะเบียนบริษัทที่แจ้งว่าได้มีการรับชำระค่าหุ้นเข้ามาครบถ้วนแล้ว ทำให้เกิดรายการลูกหนี้เงินกู้กรรมการโผล่ขึ้นในงบดุลของบริษัท และจำใจที่จะต้องล้างรายการลูกหนี้ด้วยการสร้างค่าใช้จ่ายเท็จ แต่ทำการหักภาษี ณ ที่จ่ายอย่างถูกต้อง มีผู้รับเงินซึ่งเป็นคนของเอียสมหวังที่กำกับได้ นานวันเข้าที่เอียสมหวังขยันให้พนักงานบัญชีทำเอกสารรับคืนเงินกู้กรรมการเป็นเงินสดและจ่ายค่าใช้จ่ายเท็จออกไป ในที่สุดรายการลูกหนี้เงินกู้กรรมการก็หมดไป งานนี้ หุ้สามัญที่ไม่ได้จ่ายเงินจริงก็ถึงวันที่เกิดมีชีวิตขึ้นมา เอียสมหวังได้เป็นเจ้าของหุ้นที่ถูกเสกขึ้นมาด้วยการขยันเสียภาษี มีหน้าซ้ำเอียสมหวังยังคิดที่จะวางแผนนำบริษัทของตนเข้าจดทะเบียนในตลาดหุ้นอีกต่างหาก

เรื่องราวของเฮียสมหวังมีมากมายเกินกว่าจะหยิบยกมาอธิบายให้เข้าใจในบทนำนี้ได้ เอาเป็นว่า เฮียสมหวังอาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแทนของนักธุรกิจ ที่มีหัวใจหัวใจเป็นชาตาที่เต็มไปด้วยความโลภอย่างหาที่สุดไม่ได้

ในอีกมุมหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ เฮียสมหวังถูกเบรคทางความคิดโดยเจ้าของโรงงานเล็กๆ ที่มีหัวใจใฝ่หาความสงบและต้องการหาคำตอบให้กับชีวิตของตัวเอง ว่าตัวเองเกิดมาเพื่ออะไรกันแน่ ใช้เกิดมาเพื่อทำธุรกิจแล้วหลังจากนั้นก็เอาเงินเอาทองไปไม่ได้สักบาทเดียว ...ชีวิตมีแค่ตัวเองหรอ

เจ้าของโรงงานเล็กๆ ที่ชื่อว่า สติ ได้เฝ้าเพียรพยายามสอนเรื่องการบริหารจัดการธุรกิจให้กับเฮียสมหวัง ไม่ว่าจะเป็นการเรียกประชุมผู้ถือหุ้นด้วยมติธรรมตามมติพิเศษ การจัดการบริษัทในทุกรายละเอียดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย เพื่อให้เฮียสมหวังจัดการธุรกิจได้ถูกต้องตามข้อกำหนด ไม่ใช่จะหนีจะไปเปลี่ยนทะเบียนผู้ถือหุ้น (บอจ.5) ก็เปลี่ยนโดยอำเภอใจ ซึ่งสติบอกเสมอว่าอาจจะโดนข้อหาหยกยกอกรัฟฟี่ได้ หรือหากบอกว่ามีการโอนขายหุ้นให้กับเราแล้ว สติก็มักจะเตือนเสมอว่า มีหนังสือสัญญาโอนหุ้นกันหรือเปล่า หากไม่มี การโอนหุ้นจะเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับตามข้อกำหนด ฯลฯ

เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ สติกับเฮียสมหวังจะนำมาถกเถียงกันในวงเบียร์ไฮเนเก้น ที่ทั้งสติและเฮียสมหวังชอบดื่มกันนักหนาที่โรงงานของสติ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงจินตนาการได้ถึงเหตุการณ์ในวงเบียร์ที่รับรองว่าจะไม่เหมือนที่ไหนเป็นแน่

หนังสือเล่มนี้ผมตั้งชื่อว่า คู่มือคนอยากทำธุรกิจ ก็หวังว่า กรณีศึกษาของเฮียสมหวังและสติจะเป็นหนทางพาท่านไปสู่ความหลุดพ้นจากกองทุกข์ อันเนื่องจากการทำธุรกิจที่ไม่รู้ข้อกำหนด และอาจพาท่านหลุดพ้นจากกองทุกข์อันเนื่องจากการไม่รู้ว่าจะทำไมชีวิตจะต้องทรมานอีกต่อไป ดังเช่นสติที่พยายามจะหาคำตอบให้กับชีวิตอยู่ในเวลานี้

ก่อนจากกันไป ขอบอกกับท่านว่า กรณีมีข้อสงสัยสามารถถามส่งมาได้ทั้ง E-mail ผมจะตอบคำถามให้ทุกฉบับครับ

ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com